

Władysław Jagiełło

należy do najwybitniejszych władców polskich, przyszedł na świat około 1352 roku. Syn litewskiego księcia Olgierda i księżniczki twerskiej Juliany. Rządy nad księstwem litewskim objął w 1377 roku, zaś w 1386 przyjął chrzest i poślubił królową Jadwigę Andegaweńską i tym samym został koronowany na króla Polski. Był analfabetą, jednak doceniał wartość nauki i odnowił Akademię w Krakowie. Dał początek dynastii Jagiellonów, panującej przez dwa wieki w państwie polsko-litewskim, oraz przez krótki okres czasu na Węgrzech i Czechach. Miał cztery żony, a ostatni syn urodził mu się w 76 roku życia.

Witold Wielki

syn księcia litewskiego Klejstuta, wuja Jagiełły, z którym toczył długotrwałą wojnę domową o władzę w Wielkim Księstwie Litewskim. Przyjął wraz z Jagiełłą chrzest w Krakowie, jednak wkrótce wywołał kolejną wojnę domową (1389-1392), konflikt zakończył się ugodą, dzięki której Witold uzyskał faktyczne rządy nad Wielkim Księstwem. Prowadził politykę litewskiej ekspansji na wschód i południe, lecz w 1399 roku poniósł klęskę w bitwie z Tatarami nad Workslą, przeciwstawił się również zaborczym planom państwa krzyżackiego, czego ukoronowaniem była bitwa pod Grunwaldem. Witoldowi nie udało się zrealizować największego marzenia - uzyskania litewskiej korony, zmarł w 1430 roku. Był zręcznym politykiem walczącym o niezależność Litwy od sąsiadów (w tym również od Polski).

Ulryk von Jungingen

przystąpił do zakonu około 1380 roku i przeszedł wszystkie szczeble kariery zakonnej: od rybczego do wielkiego mistrza. Jego brat Konrad (również wielki mistrz) przestrzegał współbraci, by pod żadnym pozorem nie obierali wojowniczo nastawionego Ulryka na urząd wielkiego mistrza. Konrad starał się za sprawą pokojowej polityki rozwiązywać spory, Ulryk natomiast dążył do rozstrzygającej konfrontacji. Podczas bitwy grunwaldzkiej stanął na czele ataku 16 odwodowych chorągwi krzyżackich i poległ w walce.